Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0807/2016

17.6.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie masakr we wschodniej części Konga
(2016/2770(RSP))

Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Laura Ferrara, Piernicola Pedicini, Laura Agea
w imieniu grupy EFDD

B8-0807/2016

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie masakr we wschodniej części Konga (2016/2770(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Demokratycznej Republiki Konga (DRK),

– uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie sytuacji przedwyborczej i bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga,

– uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i jej rzecznika dotyczące sytuacji w Demokratycznej Republice Konga,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 23 maja 2016 r. w sprawie Demokratycznej Republiki Konga,

– uwzględniając roczne sprawozdanie UE dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie w 2014 r., przyjęte przez Radę w dniu 22 czerwca 2015 r.,

– uwzględniając decyzje i wyroki wydane przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w sprawach „Działania zbrojne na terytorium Konga” (*Demokratyczna Republika Konga przeciwko Ugandzie*), „Działania zbrojne na terytorium Konga” (Nowy wniosek: 2002)’ (*Demokratyczna Republika Konga przeciwko Rwandzie*), „Działania zbrojne na terytorium Konga” (*Demokratyczna Republika Konga przeciwko Rwandzie*) i „Działania zbrojne na terytorium Konga” (*Demokratyczna Republika Konga przeciwko Burundi*),

– uwzględniając porozumienie ramowe w sprawie pokoju, bezpieczeństwa i współpracy w Demokratycznej Republice Konga i jej regionie podpisane w Addis Abebie w lutym 2013 r.,

– uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Demokratycznej Republiki Konga, w szczególności rezolucję 2198 (2015) w sprawie odnowienia systemu sankcji dla Demokratycznej Republiki Konga i mandatu Grupy Ekspertów oraz rezolucję 2277 (2016),

– uwzględniając sprawozdanie Grupy Ekspertów ONZ ds. Demokratycznej Republiki Konga z dnia 12 stycznia 2015 r.,

– uwzględniając roczne sprawozdanie Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka z dnia 27 lipca 2015 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka i działalności Wspólnego Biura ONZ ds. Praw Człowieka w Demokratycznej Republice Konga,

– uwzględniając międzynarodowe prawo humanitarne,

– uwzględniając konwencje genewskie dotyczące konfliktów zbrojnych, a w szczególności IV konwencję genewską z 1949 r., oraz protokoły do nich,

– uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,

– uwzględniając oświadczenie z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga wydane przez przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ,

– uwzględniając sprawozdania Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie Misji Stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga oraz w sprawie wprowadzenia Ram pokoju, bezpieczeństwa i współpracy dla Demokratycznej Republiki Konga i regionu,

– uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z czerwca 1981 r.,

– uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,

– uwzględniając zmienioną umowę o partnerstwie z Kotonu,

– uwzględniając konstytucję Konga z dnia 18 lutego 2006 r.,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że liczne źródła donoszą o okrucieństwach, masakrach, zbrodniach wojennych i zbrodniach przeciwko ludzkości w północno-wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, w tym o powszechnej przemocy seksualnej oraz rekrutowaniu i wykorzystywaniu dzieci przez grupy zbrojne;

B. mając na uwadze, że w okresie od października 2014 r. do maja 2016 r. na terytoriach Beni, Lubero i Butembo wielu cywilów zostało poddanych przemocy seksualnej, domy, szpitale i szkoły zostały spalone, ponad 1160 osób straciło życie, a ponad 1470 osób zaginęło;

C. mając na uwadze, że ten od dawna się utrzymujący i wciąż nierozwiązany konflikt spowodował przymusowe wysiedlenie wewnętrzne i zewnętrzne ponad dwóch milionów ludzi;

D. mając na uwadze, że wiele terytoriów w okolicy jest obecnie zajętych przez różne grupy zbrojne;

E. mając na uwadze, że odpowiedzialność za te zabójstwa należy przypisać grupom zbrojnym działającym w tym regionie; mając na uwadze, że zakres kontroli rządu nad tymi grupami jest niejasny;

F. mając na uwadze, że w niektórych przypadkach przestępstwa zostały popełnione w bliskiej odległości od pozycji zajmowanych przez armię krajową (FARDC) i baz misji pokojowej ONZ w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO);

G. mając na uwadze, że kongijska armia i MONUSCO (której mandat został odnowiony i wzmocniony) są obecne w regionie w celu utrzymania stabilności, walki z grupami

zbrojnymi i ochrony cywilów;

H. mając na uwadze, że znaczna i rozległa odpowiedzialność za ten szeroko zakrojony, złożony i głęboko zakorzeniony problem spoczywa również na tych podmiotach publicznych i prywatnych, które czerpią zyski z niestabilności i mają na celu wykorzystanie zasobów naturalnych regionu;

1. wyraża zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją humanitarną we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga i gwałtownymi konfliktami zbrojnymi, które trwają już od ponad 20 lat;

2. głęboko ubolewa z powodu obojętności społeczności międzynarodowej i ciszy medialnej pomimo decyzji i rozporządzeń wydanych przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości oraz licznych oficjalnych aktów Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych instytucji międzynarodowych;

3. potępia trwające od dawna i wciąż się utrzymujące powszechne łamanie najbardziej podstawowych praw człowieka, w tym przypadki zadawania śmierci, i wyraża współczucie dla ludności Demokratycznej Republiki Konga;

4. stanowczo wzywa ONZ, Unię Afrykańską i MONUSCO do natychmiastowego i skutecznego rozwiązania sytuacji we współpracy z rządem Demokratycznej Republiki Konga, aby uniknąć dalszych przestępstw popełnianych na tym obszarze;

5. domaga się wszczęcia przez społeczność międzynarodową dokładnego, niezależnego i przejrzystego śledztwa w sprawie masakr;

6. domaga się zwołania w trybie pilnym posiedzenia międzynarodowych wysłanników w regionie Wielkich Jezior w sprawie wyborów w Demokratycznej Republice Konga i apeluje do nich o podjęcie odpowiednich działań w tym zakresie, takich jak mobilizacja Rady Bezpieczeństwa ONZ;

7. upomina, że nie może być mowy o bezkarności sprawców zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości i wzywa do identyfikacji i ścigania wszystkich odpowiedzialnych za takie czyny;

8. oczekuje, że prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego podejmie śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych popełnionych na tym obszarze, tak aby postawić przed sądem osoby odpowiedzialne za zbrodnie popełnione w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat;

9. potępia rolę podmiotów prywatnych i publicznych, które czerpią zyski z niestabilności w celu wykorzystania lokalnych zasobów;

10. potępia ogromną odpowiedzialność tych, którzy bezpośrednio lub pośrednio dostarczają broń grupie zbrojnej;

11. stanowczo wzywa do natychmiastowej neutralizacji wszystkich grup zbrojnych w regionie i apeluje do rządu Demokratycznej Republiki Konga i społeczności międzynarodowej o priorytetowe potraktowanie tej sprawy;

12. wzywa Unię Afrykańską i UE do zapewnienia stałego dialogu politycznego między krajami regionu Wielkich Jezior w celu zapobiegania dalszej destabilizacji; ubolewa, że poczyniono jedynie ograniczone postępy w realizacji porozumienia ramowego w sprawie pokoju, bezpieczeństwa i współpracy z lutego 2013 r. i wzywa wszystkie strony do aktywnego udziału w działaniach na rzecz stabilizacji;

13. zwraca się o pilne sporządzenie i publiczne opublikowanie sprawozdania oceniającego działania MONUSCO; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2277 (2016), która odnowiła mandat misji MONUSCO i wzmocniła jej kompetencje w dziedzinie ochrony ludności cywilnej i praw człowieka;

14. ubolewa nad brakiem przejrzystości mandatu MONUSCO i wzywa MONUSCO do pełnego wykorzystania jej mandatu w celu ochrony ludności cywilnej; domaga się, aby mandat ten został istotnie doprecyzowany w celu niezwłocznego zapewnienia MONUSCO możliwości skutecznej ochrony ludności atakowanej przez grupy zbrojne;

15. uznaje wysiłki podejmowane przez władze kongijskie w zwalczaniu bezkarności oraz w zapobieganiu rekrutacji dzieci, przemocy seksualnej i przemocy wobec dzieci, ale wyraża zaniepokojenie z powodu powolnych postępów;

16. wzywa do większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w sprawę ochrony ludności cywilnej oraz w procesy rozwiązywania konfliktów i mediacji;

17. wzywa do ochrony obrońców praw człowieka i urzędników służby cywilnej;

18. podkreśla, że sytuacja ta nie powinna stanowić przeszkody w przeprowadzeniu zaplanowanych zgodnie z konstytucją wyborów i przypomina, jak ważne jest przestrzeganie ograniczeń długości kadencji, w szczególności tych określonych w konstytucji;

19. podkreśla obowiązek UE i jej państw członkowskich do zapewnienia spójności i przejrzystości wszystkich swoich strategii politycznych, w tym dotyczących handlu bronią i handlu surowcami; wzywa instytucje krajowe, europejskie i międzynarodowe do uzgodnienia zasad obowiązujących w tym zakresie, w tym do ustanowienia organów monitorujących w celu uniknięcia podsycania przez działania handlowe konfliktów, które są niezgodne z zasadą humanitaryzmu;

20. apeluje do UE o rozważenie nałożenia ukierunkowanych sankcji na osoby odpowiedzialne za brutalne tłumienie demonstracji w Demokratycznej Republice Konga, łącznie z zakazem podróży i zamrażaniem aktywów, aby zapobiec dalszej eskalacji przemocy;

21. zwraca się do UE i ONZ o pilne uzgodnienie warunków wysłania obserwatora w celu oceny sytuacji humanitarnej i do informowania społeczności międzynarodowej o zasięgu tych masakr;

22. zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o skoncentrowanie się na tej kwestii i regularne informowanie Parlamentu o sytuacji w tym regionie Demokratycznej Republiki Konga w celu dopilnowania, by UE nadal ściśle monitorowała ten problem;

23. wzywa UE i jej państwa członkowskie do utrzymania pomocy dla ludności Demokratycznej Republiki Konga w celu poprawy warunków życia najbardziej wrażliwych grup ludności, zwłaszcza ludności przymusowo wysiedlonej wewnątrz kraju i za granicę;

24. z zadowoleniem przyjmuje starania władz kongijskich na rzecz wdrożenia przepisów zabraniających handlu surowcami mineralnymi i ich przetwarzania na obszarach, gdzie dochodzi do nielegalnej eksploatacji minerałów, takich jak obszary kontrolowane przez grupy zbrojne; wzywa władze kongijskie do przyspieszenia wdrażania ustawodawstwa i wzywa Demokratyczną Republikę Konga do kontynuowania wysiłków w celu dostosowania się do inicjatywy na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym;

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Unii Afrykańskiej, Radzie AKP-UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz prezydentowi, premierowi i parlamentowi Demokratycznej Republiki Konga.